

25 грудня, у день, коли Церква святкує пам'ять святих праотців та святителя Спиридона Тримифунтського, в Свято-Воскресенському храмі смт Березнегуватого відбулася Архієрейська Божественна Літургія, яку очолив Високопреосвященніший митрополит Миколаївський і Очаківський Питирим. Владиці Питириму співслужили благочинний Березнегуватського округу протоієрей Михаїл Новицюк, священники Березнегуватського та Снігурівського районів. Помолитися прийшли прихожани Березнегуватського району, діти недільної школи, та гості з інших районів. У своїй проповіді Правлячий Архієрей процитував слова від Іоанна (8; 12): « Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя» . І наголосив, що «ми-світло миру, і які ми, таке світло ми випромінюємо».

Вірники, які прийшли віддати шану Господу, змогли отримати Боже благословення від рук Владики. Після Архієрейської Божественної Літургії була відслужена Літія на могилі приснопамятного протоієрея Олександра Антонюка, який багато років служив в рідному храмі і якому в цей день виповнилося би 88 років.

{phocagallery
view=category|categoryid=1770|limitstart=1|detail=5|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imagesadow=shadow1|displaybuttons=0|overlib=0|highslidedescription=1|overlib=1}

Інформацію надіслала Мороз Людмила

Вшановування старозавітних праведників історично засвідчено у Християнській Церкві з половини IV сторіччя. Вочевидь ця практика спочатку мала місце в іудеохристиянських общинах Єрусалимської Церкви перших віків християнства. Праотці вшановуються Церквою як виконавці волі Божої в Священній історії до новозавітної епохи. Праотці є предками Спасителя через приналежність Ісуса Христа до нашої людської природи і тим самим прямують через історію людства до Царства Небесного.

Першим в ряду праведників Старого Завіту є Адам. Основна специфіка християнського осмислення образу Адама полягає в традиційному погляді на першу людину через призму Священного Передання, богословські догмати та Новозавітне вчення про особливий

символічний зв'язок Адама з Ісусом Христом. Через Адама увійшли у світ гріх і смерть, але ним же отримано і першу обітницю життя і спасіння, він же є прикладом покаяння і виправдання у Христі. Глибоким було його падіння, однак яким би не був великим гріх Адама, після того, як ми відкуплені Сином Божим, він не має над нами влади.

До числа вітхозавітних праведників відносяться всі допотопні патріархи. Після Адама їх було ще дев'ять: Сіф, Енос, Каїнан, Малелеїл, Іаред, Енох, Мафусал, Ламех та Ной (Бут. 5, 1-32). Серед сонму цих праотців особливою загадковістю вирізняється постать Еноха. В 5-й главі книги Буття говориться, що Енох «ходив перед Богом» і прожив 365 років після чого «не стало його, тому що Бог забрав його» (Бут. 5, 22-24).

Мандруючи сторінками Біблії, ми бачимо як на арену Священної історії виступають патріархи Авраам, Ісаак, Яків та Йосиф. В житті та діянні цих післяпотопних патріархів християнська традиція вбачає таку особливість як старозавітний прообраз новозавітної історії: так принесення Авраамом в жертву Ісаака пророче символізує хресну смерть та воскресіння Єдинородного Сина Божого.

Патріархальний період Біблійної історії завершує праотець Йосиф, він був улюбленим сином Якова від його коханої дружини Рахілі. Персонаж Йосифа Прекрасного розкриває яскравий прообраз постаті очікуваного Месії. Рахіль була довгий час безплідною, і тільки через багато років народила свого первістка Йосифа. Так і народження Христа людство бажало і чекало не одну тисячу років.

Після того, як Йосиф був поставлений фараоном правителем Єгипту, він дав йому нове ім'я «Цафнаф – панеах» (Бут. 41, 45). Це єгипетське ім'я означає Спаситель світу. І тут ми бачимо ще одну із тих багатьох паралелей, що поєднує образи праотця Йосифа Прекрасного та Спасителя Сина Божого. В своїх бесідах на книгу Буття свт. Філарет Московський так і каже, що «Йосиф - спаситель ізраїльтян та єгиптян від голодної смерті, Христос - Спаситель всіх, хто звертається до Нього» (Тлумачення на книгу Буття).

Подальшу естафету Священної історії продовжують вожді - пророк Мойсей та Ісус Навин, судді ізраїльські, та багаточисельний сонм царів і пророків. Число вітхозавітних праведників є настільки великим, що у самого апостола Павла не вистачило часу говорити про них докладно: «Не вистачить мені часу, щоб розповісти про Гедеона, про Варака, про Самсона та Іеффая, про Давида, про Самуїла та (інших) пророків» (Євр. 11,

32).

Православна Церква, наближаючи нас до події пришествя в світ Христа Спасителя, за дві неділі до Різдва закликає нас прославити святих праотців, праведників Старого Завіту, що з вірою очікували народження Месії. Праотці – це родоначальники народу Божого, святі патріархи, що жили до закону, даного через пророка Мойсея на Синаї і під законом – від Адама до Йосифа Обручника. На літургії читається Євангеліє від апостола Матфея про родовід Христа. І коли ми читаємо ці імена, вони нам відомі тим, що це імена великих людей духу, котрі вражають нас своєю святістю. Але скільки серед них людей зі складною долею: блудниця Раав, Вірсавія - колишня дружина Урії, що насильно була взята Давидом царем, чужинка Руф, Фамар, цар Манасія та багато інших...

В очікуванні світлого свята Різдва Христового Церква закликає нас поглянути на віру та життя святих праотців, і беручи з них приклад, приготувати себе до належної зустрічі з Господом.

Скорочена версія статті журналу ["Православный взгляд"](#)